

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Městský soud v Praze rozhodl samosoudcem JUDr. Václavem Kočkou-Amortem ve věci

žalobkyně: X., narozená dne X.
bytem X.

proti
žalované: Česká správa sociálního zabezpečení
sídlem Křížová 1292/25, 150 00 Praha 5

o žalobě proti rozhodnutí žalované ze dne 9. 1. 2024, č. j.: X.

takto:

- I. Žaloba se zamítá.
- II. Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

I. Vymezení věci

1. Žalobou včas podanou u Městského soudu v Praze se žalobkyně domáhala zrušení rozhodnutí žalované ze dne 9. 1. 2024, č. j.: X., jímž byly zamítnuty její námitky a bylo potvrzeno rozhodnutí žalované ze dne 29. 8. 2023, č. j.: X., kterým byla žalobkyni ve smyslu ust. § 38 písm. a) zákona č. 155/1995 Sb., o důchodovém pojištění (dále jen „z.d.p.“), zamítnuta žádost o invalidní důchod.

II. Obsah žaloby

- Žalobkyně v žalobě namítala nesprávné posouzení svého zdravotního stavu, které proběhlo bez její osobní účasti pouze na základě lékařské dokumentace. Zdravotní stav žalobkyně by měl být hodnocen dle kapitoly XIII, oddílu A, položkami 1b) a 1c), přílohy k vyhlášce č. 359/2009 Sb., kterou se stanoví procentní míry poklesu pracovní schopnosti a náležitosti posudku o invaliditě a upravuje posuzování pracovní schopnosti pro účely invalidity (dále jen „vyhláška č. 359/2009 Sb.“), tj. 40 %. Na základě toho žalobkyně navrhla zrušit napadené rozhodnutí a vrátit věc k novému projednání. Rovněž navrhla uložit žalované, aby jí nahradila náklady řízení.

III. Vyjádření žalované

- Žalovaná se k žalobě vyjádřila, když rekapitulovala dosavadní průběh řízení a žalobní námítky. Podle posudku o invaliditě ze dne 6. 12. 2023 je rozhodující příčinou dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu žalobkyně s nejvýznamnějším dopadem na pokles její pracovní schopnosti X. uvedená v kapitole XIII, oddílu A, položce 1a), přílohy k vyhlášce č. 359/2009 Sb., pro niž byla zvolena hodnota 10 %. Žalovaná považuje posudek za správný, úplný a přesvědčivý. Poněvadž žalobkyně nesouhlasila s medicínským posouzením svého zdravotního stavu, navrhla žalovaná vyhotovení posudku u PK MPSV. Za současného stavu, kdy v případě žalobkyně není objektivně prokázána, posudkově uznána a vyhodnocena invalidita, navrhla žalovaná žalobu zamítnout jako zcela nedůvodnou. Žalovaná také upozornila, že ani případné uznání invalidity prvního stupně nic nezmění na zamítnutí žádosti pro nezískání potřebné doby pojištění.

IV. Obsah správního spisu

- Ze správního (dávkového) spisu bylo zjištěno, že rozhodnutím žalované ze dne 29. 8. 2023, č. j.: X., byla žalobkyni podle ust. § 38 písm. a) z.d.p. zamítnuta žádost o invalidní důchod. Žalobkyně totiž získala v době od 15. 7. 2013 do 14. 7. 2023 pouze tři roky a 244 dnů pojištění.
- Podle prvostupňového posudku (posudek Lékařské posudkové služby pro Prahu 5 Pražské správy sociálního zabezpečení ze dne 10. 7. 2023, č. j.: LPS/2023/542-P5_CSSZ) byla míra poklesu pracovní schopnosti stanovena na 35 %, tzn. odpovídající invaliditě prvního stupně. Den vzniku invalidity byl stanoven na 22. 8. 2016 a platnost posudku byla určena jako trvalá.
- Proti prvoinstančnímu rozhodnutí podala žalobkyně námítky.
- Podle druhostupňového posudku (posudek Lékařské posudkové služby České správy sociálního zabezpečení ze dne 6. 12. 2023, č. j.: LPS/2023/1844-NR-PLZ_CSSZ) nebyla žalobkyně invalidní, míra poklesu pracovní schopnosti dosahovala jen 10 %; námitkám nemohlo být vyhověno.
- Následně vydala žalovaná žalobou napadené rozhodnutí ze dne 9. 1. 2024.

V. Hodnocení věci Městským soudem v Praze

- Městský soud v Praze na základě podané žaloby přezkoumal napadené rozhodnutí v mezích žalobních bodů a vycházel přitom ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době rozhodování správního orgánu podle ust. § 75 odst. 1 a 2 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní (dále jen „s.ř.s.“), a po provedeném řízení dospěl k závěru, že žaloba není důvodná.

10. Soud ve věci rozhodl bez jednání, protože s tímto postupem vyslovili souhlas účastníci ve smyslu ust. § 51 odst. 1 s.ř.s.
11. Podle ust. § 38 z.d.p. *pojištěnec má nárok na invalidní důchod, jestliže nedosáhl věku 65 let a stal se a) invalidním a získal potřebnou dobu pojištění, pokud nesplnil ke dni vzniku invalidity podmínky nároku na starobní důchod podle § 29, popřípadě, byl-li přiznán starobní důchod podle § 31, pokud nedosáhl důchodového věku, nebo b) invalidním následkem pracovního úrazu.*
12. Podle ust. § 39 odst. 1 z.d.p. *pojištěnec je invalidní, jestliže z důvodu dlouhodobě nepřítomného zdravotního stavu nastal pokles jeho pracovní schopnosti nejméně o 35 %.*
13. Soud jako důkaz obstaral posudek PK MPSV ze dne 6. 9. 2024, e. č.: SZ/2024/1376-PH-9. Dne 6. 9. 2024 zasedla posudková komise za přítomnosti posudkové lékařky a lékaře v oboru neurologie, žalobkyně byla na tomto jednání přítomna a byla také odborně pozorována a dotazována. Jako posudkově významné odborné lékařské nálezy komise vyhodnotila spisovou dokumentaci IPZS včetně odborných nálezů, jakož i neurologický nález ze dne 22. 4. 2024. Konstatovány byly X. Procentní míru poklesu pracovní schopnosti komise hodnotila dle kapitoly V, položky 5c), přílohy k vyhlášce č. 359/2009 Sb., a tato činila 30 %. Pro nepřítomnost morfologického korelátu nebylo možné onemocnění hodnotit dle kapitol VI (neurologická onemocnění), XIII (postižení svalové a kosterní soustavy) ani XV (stavy po úrazech a operacích), proto byl zdravotní stav i při nepřítomnosti psychiatrických a psychologických nálezů hodnocen dle kapitoly V.
14. Následně soud požádal PK MPSV o vyhotovení doplňujícího posudku vzhledem k psychickému onemocnění žalobkyně, jež bylo nově diagnostikováno. Dne 12. 3. 2025 zasedla posudková komise za přítomnosti posudkové lékařky a lékařky v oboru psychiatrie, žalobkyně nebyla na tomto jednání přítomna. Jak vyplývá z posudku, e. č.: SZ/2025/362-PH-4, komise vysvětlila, že při předchozím jednání pouze konstatovala některá anamnestická data, avšak nebylo nově diagnostikováno žádné psychické onemocnění. Komise poznamenala, že funkční poruchy hybnosti jsou dosud nepřilíš objasněnou kapitolou poruch hybnosti, kde neexistuje morfologický korelát, tj. důvod, pro který by se pacient nemohl zcela přiměřeně pohybovat. Pacienti s tímto onemocněním mají různě velké obtíže s mobilitou, které nedokážou změnit volným úsilím; pro nepřítomnost morfologických změn není možné postižení klasifikovat jako neurologické. Přes chybějící psychiatrické nálezy v dokumentaci lze poruchu žalobkyně hodnotit podle kapitoly V, položky 5c), přílohy k vyhlášce č. 359/2009 Sb., přičemž pokles pracovních schopností dosahuje 35 %. Vzhledem k progredujícím potížím, jež nelze ovlivnit léčebnými prostředky, komise nepokládá KLP za účelnou.
15. Žalovaná ve svém vyjádření ze dne 21. 3. 2025 sdělila, že na základě doplnění posudku byla invalidita žalobkyně uznána pro jiné postižení (psychické onemocnění), než jaké jí bylo určeno ke dni 22. 8. 2016. V doplňujícím posudku není určen den vzniku invalidity pro toto jiné zdravotní onemocnění, ač jde o povinný údaj. Třebaže je žalobkyně opětovně uznána invalidní v prvním stupni, nadále nesplní podmínku pro přiznání invalidního důchodu podle ust. § 38 písm. a) z.d.p., takže napadené rozhodnutí není nesprávné a nezákonné.
16. Poněvadž v posudku, e. č.: SZ/2025/362-PH-4, nebylo uvedeno datum vzniku invalidity, vyzval soud PK MPSV k vypracování dalšího doplnění posudku. Doplnění posudku představoval posudek ze dne 4. 12. 2025, e. č.: SZ/2025/986-PH-6. Dne 4. 12. 2025 zasedla posudková komise za přítomnosti posudkového lékaře a lékařky v oboru neurologie,

žalobkyně nebyla na tomto jednání přítomna, pořízená dokumentace byla k posouzení dostačující. Komise zasedala v odlišném složení, neboť dosavadní předsedkyně ukončila pracovní poměr. Za posudkově významné odborné lékařské nálezy komise označila zprávy rehabilitace ambulance MUDr. Mgr. X. ze dne 21. 4. 2015, neurologické ambulance MUDr. X. ze dne 21. 5. 2015, propouštěcí zprávu z lázní z pobytu ze dne 13. 3. 2016 až 3. 4. 2016 (MUDr. X.), zprávy neurologické ambulance MUDr. X. ze dne 2. 6. 2015, ortopedické ambulance MUDr. Ing. X. ze dne 26. 6. 2015, ortopedické ambulance MUDr. X. ze dne 25. 6. 2018, propouštěcí zprávu z lázní z pobytu 27. 7. 2020 – 17. 8. 2020 (MUDr. X.), LSPP MUDr. X. ze dne 4. 7. 2021, zprávy rehabilitace ze dne 29. 3. 2022, neurologické ambulance doc. MUDr. X., Ph.D., ze dne 20. 4. 2022, neurologické ambulance MUDr. X. ze dne 30. 8. 2022, propouštěcí zprávu z rehabilitace ze dne 3. 2. 2023 z hospitalizace ve dnech 11. 1. 2023 až 6. 2. 2023, rehabilitační zprávu ze dne 3. 2. 2023 k propouštěcí zprávě z rehabilitace ze dne 3. 2. 2023 a zprávu neurologické ambulance doc. MUDr. X., Ph.D., ze dne 22. 4. 2024; komise přihlédla též k pozorování a dotazování žalobkyně při jednání PK MPSV dne 6. 9. 2024. Konstatovány byly X. PK MPSV shledala dlouhodobě nepříznivý zdravotní stav, jehož rozhodující příčinou byla funkční porucha chůze. Procentní míru poklesu pracovní schopnosti komise hodnotila dle kapitoly V, položky 5b), přílohy k vyhlášce č. 359/2009 Sb., a tato činila 15 %. Nebyla shledána invalidita a za den zániku invalidity bylo označeno datum 3. 2. 2023 na základě lékařského nálezu. Podrobně bylo pojednáno, proč není možné hodnotit dle položky 5c); zároveň bylo zmíněno, proč nebylo možné hodnotit ani dle položky 1b) kapitoly XIII odd. E vyhlášky č. 359/2009 Sb., a vyhodnoceno, proč nedošlo k zařazení do kapitoly VI téže vyhlášky.

17. Žalovaná ve svém vyjádření ze dne 10. 2. 2026 považovala druhý doplňující posudek za nejlépe odůvodněný a nejpřesvědčivější. Pokud žalovaná zamítla žalobkyni žádost o invalidní důchod a podle posledního posudku žalobkyně není invalidní, je napadené rozhodnutí správné a zákonné. Žalovaná tudíž navrhla, aby soud žalobu zamítl jako nedůvodnou.
18. Předmětem věci bylo posouzení zdravotního stavu žalobkyně. Soud upozorňuje, že sám odborností potřebnou k posouzení zdravotního stavu nedisponuje, proto věcnou správnost posudku neposuzuje (srov. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 15. 5. 2013, č. j.: 6 Ads 11/2013–20). Za účelem zjištění skutkového stavu soud vyžádal celkem tři posudky PK MPSV, ze dne 6. 9. 2024 a doplňující ze dne 12. 3. 2025 a 4. 12. 2025. Všechny tři posudky se shodly na zařazení postižení žalobkyně do kapitoly V vyhlášky č. 359/2009 Sb. i přes nepřítomnost psychiatrických a psychologických nálezů, když pro zařazení do jiných kapitol (VI, XIII a XV) chyběl morfologický korelát. Posudek ze dne 4. 12. 2025 zařadil postižení žalobkyně do položky 5b, posudky ze dne 6. 9. 2024 a 12. 3. 2025 do položky 5c. Soud se přiklonil k posudku hodnotícímu dle položky 5b, neboť posudek ze dne 4. 12. 2025 velmi detailně popsal, proč bylo přistoupeno k takovému hodnocení, a naopak nebylo možné zařadit žalobkynino postižení do položky 5c; přitom posudek ze dne 12. 3. 2025 zařazení pod položku 5c v zásadě nikterak neodůvodnil, proto nebylo zařazení do této položky přesvědčivé, obdobné lze v daném ohledu říci i o posudku ze dne 6. 9. 2024. Soud shrnuje, že především poslední doplňující posudek PK MPSV ze dne 4. 12. 2025 považuje za úplný, přesvědčivý a celistvý, s absencí zásadních rozporů a logických vad. Ohledně správnosti a úplnosti stanovené diagnózy funkční poruchy hybnosti, a to ke dni vyhotovení propouštěcí zprávy z rehabilitace i ke dni napadeného rozhodnutí, nebyly zjištěny důvodné pochybnosti. Z doplňujícího posudku PK MPSV v Praze ze dne 4. 12. 2025 (též v kontextu původního posudku ze dne 6. 9. 2024) je zřejmé, že zdravotní stav žalobkyně byl komplexně

posouzen na základě zdravotnické dokumentace tak, aby nevznikly pochybnosti o úplnosti a správnosti klinické diagnózy. Na s. 9 an. posudku ze dne 4. 12. 2025 bylo podrobně vysvětleno, proč zdravotní obtíže žalobkyně nelze hodnotit podle jiných kapitol přílohy k vyhlášce č. 359/2009 Sb., stejně tak již posudek ze dne 6. 9. 2024 zdůraznil nemožnost užít kapitol VI, XIII a XV, a to pro nepřítomnost morfologického korelátu.

19. Soud si je vědom skutečnosti, že v řízení o přiznání invalidního důchodu musí být splněna také podmínka získání potřebné doby pojištění, jak tvrdila žalovaná. Žalobkyně však k dobám pojištění žádnou žalobní námitku neuvedla, soud se proto potřebné době pojištění nevěnoval.
20. Ze všech výše uvedených důvodů soud žalobu podle ust. § 78 odst. 7 s.ř.s. jako nedůvodnou zamítl.
21. O náhradě nákladů řízení bylo rozhodnuto podle ust. § 60 odst. 1 a 2 s.ř.s. Žalobkyně neměla ve věci úspěch, proto jí náhrada nákladů řízení nenáleží, a žalované nenáleží podle zákona.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou (více) vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Připadne-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejbližší následující pracovní den.

Zmeškání lhůty
k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu

a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Praha 31. března 2026

JUDr. Václav Kočka-Amort, v. r.
samosoudce